

تابستان در بادن بادن

با مقدمه‌ای از سوزان سانتاگ

لئونید تسیپکین

ترجمه‌ی بابک مظلومی

عشق به داستایوسکی

ادبیات نیمه‌ی دوم قرن بیستم، پنهانی است بسیار پیموده شده و کشف شاهکاری که از نظر دور مانده باشد، محتمل نمی‌نماید، به خصوص به یکی از زبان‌های مهم و مورد مذاقه قرار گرفته. با وجود این، قریب ده سال پیش، هنگام تورق کتاب‌های جلد شومیز کهنه‌ی کثیف در جعبه‌ی بیرون کتابفروشی‌ای در چرینگ کراس رود (Charing Cross Road) لندن، به چنین کتابی برخوردم: تابستان در بادن بادن (Summer in Baden Baden) که آن را در زمره‌ی زیباترین، بلند مرتبه ترین و بدیع ترین دستاوردهای این قرن در زمینه‌ی داستان و پارافیکشن^۱ (Para fiction) قرار می‌دهم.

درک علل گمنامی کتاب دشوار نیست: نخست آنکه نویسنده‌اش حرفه‌ای نبود. از لئونید تسپیکین (Leonid Tsypkin)، پزشک و پژوهشگر برجسته‌ی رشته‌ی پزشکی، حدود صد مقاله در مجلات علمی اتحاد جماهیر شوروی

۱. داستانی که به نوع ادبی دیگر یا اثری غیر داستانی – برای مثال، اثری تاریخی و جز آن – شبیه است. همین طور داستانی که از تاریخ استفاده‌ی خلاقانه می‌کند – م.